

Leányvári Újság

VI. évf. 6. szám

Leinwarer Zeitung

2012. június

Reményik Sándor: AKAROM

Akarom: fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téglá,

Lépcső, min felhalad valaki más,

Ekevas, mely mélyen a földbe ás,

Ám a kalász nem az ő érdeme.

Legyek a szél, mely hordja a magot,

De szirmát ki nem bontja a virágnak,

S az emberek, mikor a mezőn járnak,

A virágban hadd gyönyörködjenek.

Legyek a kendő, mely könnyet töröl.

Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.

A kéz legyek, mely váltig simogat,

Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.

Legyek a fáradt pillákon az álom.

Legyek a délibáb, mely megjelen

És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,

Legyek a délibáb a rónaságon.

Legyek a vén föld fekete szívéből

Egy mély sóhajítás fel a magas égig,

Legyek a drót, min üzenet megy végig

És cseréljenek ki, ha elszakadtam.

Sok lélek alatt legyek a tutaj,

Egyszerű, durván összerótt ladik,

Mit a tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,

Míg le nem teszi a művész a vonót.

(A tanévzáró ünnepélyen Nagyné Engler Zsuzsa igazgatónő ezzel a verssel búcsúztatta a ballagókat.)

ÖNKORMÁNYZATI MUNKA 2012 ELSŐ FÉLÉVÉBEN A POLGÁRMESTER BESZÁMOLÓJA

Végre itt a nyár. Az óvodások és az iskolások örülhetnek a rég várt szünetnek, a felnőtteknek pedig remélem, alkalma nyílik egy kis kikapcsolódásra, pihenésre. Az önkormányzat hosszú, fáradsággal teli időszakot tudhat maga mögött. Most megkísérlem mindazt összefoglalni, ami év eleje óta történt e téren.

Az év első hónapjai rendszerint az adott év költségvetésének tervezéséről szólnak. Nem volt ez másként idén sem. Azt könnyedén fel tudtuk sorolni, hogy mi mindenre szeretnénk költeni a falu pénzét, azt azonban teljes bizonytalanság övezte, hogy mindezt miből és milyen jogi környezetben, milyen lehetőségek között tehetjük. Napi rendszerességgel érkeztek a hivatalba a sokszor egymásnak teljességgel ellentmondó minisztériumi és kincstári állásfoglalások, mit hogyan tervezhetünk. Csak kapkodtuk a fejünket. Nagy volt a bizonytalanság, de mégis előre kellett tekintenünk. Pénzt kellett kerítenünk nemcsak a bérekre és a közüzemi számlákra, de a művelődési ház felújítása kapcsán felmerülő költségekre is, a közterületek tisztességes karbantartására, a sűrű állapotban lévő karbantartó műhely felszerelésére, a hivatal olcsóbb fűtéséhez elengedhetetlen új kazánra, falunapra, civil szervezetek támogatására. Nem volt egyszerű feladat. Amit a körjegyzőséggel és más takarékosági lépésekkel tavaly meg tudtunk takarítani, azt ugyanis idén szinte teljes egészében az oktatási intézmények támogatására kellett fordítanunk. *Közel 10 millió forinttal több saját bevételre volt szükség a csökkenő gyereklétszám okozta normatíva kiesés pótlására.* Mindezek ellenére azt gondo-

lom, hogy a hivatal dolgozóival közösen sikerült egy **vállalható költségvetést** be-terjesztenünk a képviselő-testület elé. Ezt jelzi talán az is, hogy azt a **testület módosító javaslat nélkül fogadta el.**

Meg sem száradt azonban a pecsét a költségvetésen, amikor sajnos rossz hírt kaptunk a falu legjelentősebb adófizetőjétől. Erre az évre az előzetesen jelzettnél **14 millió forinttal kevesebb** adót fognak fizetni! Ez olyan mértékű változás, aminek orvoslásán azóta is sokat törtem a fejem. Bízom benne, hogy meg is tudjuk oldani ezt a problémát.

Márciusban két dolgozója is elhagyta a hivatalt. Új adóügyi kolléganő érkezett, akivel áttekintettük a falu bevételi lehetőségeit. Sajnos vagy szerencsére meglehetősen **sok rendezetlen kintlévőséget sikerült vele már rövid idő alatt is feltár-nunk.** Több leányvári is akad, aki több éve nem fizetett semminemű adót. Több ingatlanról derült ki, hogy csak részben vallották be a tulajdonosok adózásra. Ezek az esetek túl azon, hogy bevétel kiesést jelentenek, jelentősen rombolják az adómorált. **A falu lakóinak döntő többsége ugyanis tisztességesen megfizeti a kivetett adókat.** Velük, a többséggel szemben igazságtalan, hogy néhányan tudatos adóelkerülők. Ezért megkezdtuk a bevételek ellenőrzését és a tartozások behajtását. Ez mindannyiunk érdeke!

A **művelődési ház felújításának** elszámolását január végén adtuk be. Április végén kaptuk az első hiánypótlási felhívásokat, melyeket teljesítettünk is. Mindeközben megtörtént az eszközök (informatikai eszközök, kondicionáló gép, ping-

pong felszerelés) beszerzése is. **Június 4-én helyszíni ellenőrzést is tartott a pályázat kiírója**, mellyel kapcsolatban újabb teendőink akadtak. Bár a kiíró saját szabályzata szerint már hónapok óta le kellett volna zárni az elszámolást, **sajnos még mindig nem látszik, hogy mikor kapja meg az önkormányzat a pályázaton korábban megítélt Európai Unió (I) támogatást.**

A tavasz folyamán **pályázatot** nyújtott be az önkormányzat az óvoda **nyílászáróinak korszerűsítésére. Kedvező elbírálás esetén** valamennyi külső nyílászáró korszerű, jó hőszigetelésűre lesz cserélhető. Ezen kívül folyamatban van egy, a társulás óvodáit összefogó pályázat benyújtása, melynek keretében **képzésekre, bútorok, eszközök beszerzésére nyílnak lehetőségek.**

Tekintettel arra, hogy az állam várhatóan átveszi év végén az iskolák fenntartását, így sajnos iskolafejlesztésre egyáltalán nem írnak már ki pályázatokat.

A bizonytalanság az oktatási intézmények terén is igen komoly. Az elmúlt fél évben több forgatókönyv látott már napvilágot az óvodák és iskolák jövőjét illetően. Hol mindent átvesz az állam, hol csak az iskolákat. Hol csak a pedagógusok bérét finanszírozza, hol mindent. Az idő egyre fogy, de konkrétumokkal még senki nem állt elő. **Egy dolog azonban biztos: óvodája és iskolája változatlanul fog működni a falunak.**

Március óta egyre intenzívebb volt a mozgolódás a **Piliscsaba-Esztergom vasútfejlesztés** körül. Tervek érkeztek véleményezésre, kivitelezők pedig ajánlatokkal keresték az önkormányzatot. Ez a folyamat májusban oly mértékig felgyorsult, hogy volt olyan nap, amikor csak a

vasúttal összefüggő tárgyalásokat folytattam. Az első és legfontosabb eredménye ezeknek az egyeztetéseknek, hogy *egy korszerű - legalább 80 férőhelyes - autóparkoló létesül az állomás mellett, térburkolattal, térvilágítással. Az eddig teljes mértékben hiányzó kerékpártároló is része lesz az új beruházásnak. Átépitésre kerül mindezek mellett a 10-es út állomás előtti szakasza is. Kanyarodó sávot alakítanak ki az állomás irányába, aminek következtében áthelyezésre kerül a Volán buszmegállója és a behajtó híd is. A 10-es úton történő biztonságosabb gyalogos átkelés érdekében egy gyalogos sziget kialakítását kértem a tervezőktől (az utolsó tervváltozaton ez már szerepel).*

A vasútfejlesztéshez kapcsolódóan megkeresés érkezett az önkormányzathoz, amiben annak a lehetőségét kereste a kivitelező, hogy a vasútépités során keletkező felesleges földet elhelyezhesse.

Egy régóta tetszhalott célba költözött ezzel élet. A falu régi foci pályájának helyettesítésére a **Bécsi út és a patak közötti területen** már évekkel ezelőtt elkezdődött a terület feltöltése. Azonban a szükséges mennyiség előteremtése megakadt, és már hosszú évek óta nem történt semmi ezen a területen. Most azt gondolom, hogy ritka lehetőség nyílt meg előttünk. **A beruházás során** (laboratóriumban folyamatosan bevizsgált) **termőföld kerülhet erre a területre**, ráadásul mindez most a falunak egyetlen fillérjébe sem kerül. Vízügyi szakemberrel is megvizsgáltuk a területet a felmerülő kockázatok okán, és Vöröskői úr is megnyugtatóan bennünket arról, hogy nem a problémákat szaporítjuk ezzel a munkával, hanem épp megoldjuk. Ha sikerül a tervezett mennyiséget így elhelyezni (a kivitelező sík, rendezett terület átadását vállalta), akkor va-

lóra válhat egy régi álmom, és **újra lehet füves sportpályája a falunak.**

A vasútfelújítás is kikényszerítette volna, de az elmúlt hetekben rohamosan elszaporodó **illegális hulladéklerakás** volt a fő oka annak, hogy megszüntetni voltunk kénytelenek a vasútnál található szelektív hulladékgyűjtő szigetet. Két hét alatt közel 4 köbméter szemét került a sziget mellé, a falu szegyenévé változtatva azt. A 10-es út közvetlen közelében egyszerűen nem biztosítható a jelek szerint ennek a rendje. Kérem mindazok megértését, akiknek ez a változás kellemetlenséget okoz.

A **temetőben** és annak környezetében is szeretnénk egy kicsit rendet tenni. A zöld hulladék elszállítására kihelyezett konténer is hasonló problémák forrása, mint a szelektív hulladékgyűjtők. Komoly összegeket fordít az önkormányzat a benne elhelyezett hulladék elszállítására. Egyetlen méretes tuja kivágása megtölti, ami azt gondolom, nem a legmegfelelőbb megoldás. Épp ezért kérek mindenkit, hogy **a konténerbe nagy terjedelmű fa hulladékot, koszorút ne helyezzen el!** Ezeket a karbantartók arra alkalmas helyen megsemmisítik. Ezen túlmenően a nyár folyamán szeretnénk kialakítani egy komposztálót, ahol a száraz virágok és egyéb zöld hulladék újrahasznosítása megoldható lesz, ezáltal csökkenthetjük a tényleges szemétmennyiséget és az újra felhasználható komposzt segítségével védhetjük környezetünket is.

Ezzel párhuzamosan megkezdtuk a temetőben szétszórt beton- és kötőrmelék, valamint az **elhagyott sírkövek** összeszedését. Azon elhagyott sírkövek esetében, melyeknek tulajdonosa, kezelője beazonosítható volt, levelet küldtem, kérve

együttműködésüket ebben a munkában. Néhányan közülük már el is szállították ezeket a síremlékeket, nekik szeretném megköszönni a gyors segítségét.

Tavaly nyár végén még épphogy megalakult az új önkormányzat, amikor tárgyalási idézést kaptunk, melyben a **Sade Magyarország beperelte az önkormányzatot a Kálvária-dombi útépítésből visszatartott vállalkozói díjáért, 10 millió forintért.** Aki követte ennek a beruházásnak az életét, az tudhatja, hogy nem volt véletlen ennek az összegnek a visszatartása. Csobán Zoltán és jómagam évek óta jeleztük, hogy az út nem a szerződésben foglaltaknak megfelelően készült el. 2009 decemberében több hónap meddő próbálkozás után rendkívüli ülésen kezdeményeztük, hogy az akkori testület vizsgálja meg, hogy milyen hiányosságokkal készült el az út, és kértük a polgármestert, hogy ne fizesse ki a garanciális visszatartás összegét a kivitelezőnek, hisz ha ez kifizetésre kerül, már csak futhatunk a pénzünk után. A szerződéseket, építési naplót és a helyszínt is megvizsgálva sok millió forintnyi elmaradt munkát és sokmilliónyi nem érvényesített kötbért tartunk fel. Azonban hiába voltak egyértelműek a tények, mégsem történt semmi. Így fordulhatott elő, hogy tavaly, mielőtt az önkormányzat pert indíthatott volna követeléséért, a Sade indított pert ellenünk. Ez azonban szerencsére csak a felperes kilétéről döntött. Az önkormányzat is benyújtotta viszontkeresetét. **Tavaly nyár óta most június 7-én volt a harmadik tárgyalási nap.** A Sade kérésére tanúként hallgatta meg a bíróság Csiky Gábor a bonyolító cég képviselőjében, Csákvári Zoltánt, az önkormányzat műszaki ellenőrért és Tóth János polgármester urat. Az önkormányzat részéről az út

tervezőjének, Sáfrán Józsefnek a meghallgatását kértük, illetve szakértő kirendelését indítványoztuk igazunk alátámasztására. Bár ítélet még nem született, de az egészen nyilvánvalóan el nem készült munkák (pl.: járda) vállalkozói díját valószínűleg levonja a Sade díjából a bíróság, a többi tétel kapcsán pedig novemberig egy igazságügyi szakértő vizsgálódik majd. **Reménytelen irányba halad az ügyünk**, és bízom benne, hogy a bíróság is megerősíti majd azt az évek óta hangoztatott nézetünket, hogy amely munka nem készült el, azért nem kell milliókat kifizetni a falunak.

A Kálvária-domb kapcsán tavaly óta intenzíven keresem a lehetőséget telkek értékesítésére. Érdeklődés folyamatosan mutatkozik a telkek után, de a bizonytalan gazdasági környezet minden vásárlót óvatosságra, kivárássra ösztönöz. Tekintettel arra, hogy építési telket nem tudott eladni az elmúlt bő egy évben az önkormányzat, a hiteltörlesztés fedezetéül más vagyont kellett értékesítenünk. **Február hónapban nyílt pályázatot hirdetett az önkormányzat egy, a tulajdonában lévő 17 hektáros szántó eladására. Három ajánlat érkezett a megadott határidőig, melyek közül a legmagasabbat elfogadta a testület és megtörtént az adásvétel. Ezzel egy időre újra levegőhöz juthatott a falu.**

Végezetül szót kell ejtsek az orvosi szolgálati lakás további sorsáról. Mint azt talán már többen is hallották, Hargitai doktor úr az idén elhagyja a szolgálati lakást és praxisát megtartva saját házába költözik. Az semmiképp sem lehet cél, hogy ez az épületrész üresen maradjon, ezért magam is kerestem a hasznosítás lehetőségét. Helyi fogorvosi vagy gyermekorvosi praxis létesítését egy ekkora falu

nem tudja fenntartani, erről sajnos az érintett szakorvosokkal folytatott beszélgetések egyértelműen meggyőztek. Régóta nem működik a faluban gyógyszertár, így kézenfekvőnek tűnt ez a funkció. A szakorvosi praxisokhoz képest nagyobb valószínűséggel fenntartható és idősseknek, kisgyermekeseknek és minden leányvárinak egyformán hasznára válhatna. Érkezett is egy megkeresés arra vonatkozóan, hogy megvásárolják ezt az épületrészt és gyógyszertárat üzemeltetnének benne. Több érv is elhangzott a kéréssel szemben, a képviselő-testület végül nem támogatta a kérést, mert nem szeretné eladni az ingatlant. Azonban azt gondolom, fontos problémára hívta fel ez az eset a figyelmet. Jó lenne, ha a falu lakói is el tudnák mondani véleményüket, és kialakulhatna egyfajta egyetértés abban, hogy mire is és milyen feltételekkel használja tovább a közösség ezt az épületrészt.

Mozgalmas fél éven vagyunk tehát túl. Rengeteg feladat áll mögöttünk és még ennél sokkal több előttünk. Igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hogy sikerrel záruljanak a fent leírt ügyek. Ehhez kérem a továbbiakban minden leányvári türelmét, segítségét és támogatását.

Tisztelettel:

Hanzelik Gábor

polgármester

Ballagás

2012. június 8-án délelőtt óvodánk iskolába készülő nagycsoportosai elbúcsúztak óvónénijeiktől (Klányiné Gleboczki Judittól és Szakmár Krisztinától), dadáiktól (Gersterné Gizi nénitől és Polákné Erika nénitől), illetve társaiktól, játékaiktól. Ők szeptembertől már az iskolában kezdik a tanévet, a játékok egy részét felváltják a tankönyvek, füzetek.

Gyerekek és óvónők egységesen, nemzeti ruhába öltözve, kézen fogva vonultak az óvoda szépen feldíszített kertjébe, ahol

már várták őket a szülők, rokonok. Kiss Lászlóné Márti néni beszédében összefoglalta a csoport óvodás éveinek eseményeit, majd a gyerekek kedves kis műsorral búcsúztak. Verseikkel, dalaikkal, táncaikkal felidéztek mindazt, amit az elmúlt három évben átélhettek az óvoda falai között. Az első napokban bizony volt némi sírás, de utána a szülők hiányát elfeledtette a sok móka és kacagás. A nagycsoportosok előadása után a kisebbek adtak át nekik virágot és tarisznyát.

Tanévzáró

2012. június 15-én hivatalosan is lezárult a 2011/2012-es tanév szorgalmi időszaka. A Leányvári Általános Iskolában június 16-án, szombaton délelőtt tartották a tanévzáró ünnepséget és a ballagást. Egy év lezárásakor – legyen szó tanévről vagy naptári évről – nemcsak összefoglaljuk az elmúlt év eredményeit, hanem arra is kíváncsiak vagyunk, vajon mire számíthatunk a jövőben? Lesznek-e változások?

Nagyné Engler Zsuzsa igazgatónő beszédéből idézünk, melyben többek között erre a kérdésre is választ kaphattunk.

A jövőről:

„Az új Köznevelési Törvény 2012 szeptemberétől tartalmaz változásokat felmenő rendszerben. A **mindennapos testnevelés** bevezetésével heti 5 órában fejleszthetjük gyermekeink mozgását és kondícióját, melyből a jelenlegi 3 továbbra is kötött tanórai formában valósul meg. A tanórák és tantárgyak 2012-től nem változnak, 2013-ban új tantárgy kerül bevezetésre **erkölcstan** névvel. A **pedagógus életpályamodell** szintén 2013-ban kerül bevezetésre. 2013 januárjától kerülnek állami fenntartásba az általános iskolák.”

A nemzetiségi nyelvoktatásról:

„Egyik szemünk sír, a másik nevet, amikor a nemzetiségi nyelvoktatásról és annak eredményességéről beszélünk. Diákjaink felvételt nyernek (és később kiemelkedő teljesítményt nyújtanak) nemcsak nyolcadikosként, hanem hatodikosként és negyediként is a gimnáziumok különféle fokozatait megcélózva. Azonban egy kissé szomorúak is vagyunk, amikor el kell válnunk tőlük.

A mi kisiskolánkról:

„Gyakorta halljuk, hogy a kisiskolák vesztélyben vannak. Leányvár egy kis falu és iskolája tipikus kisiskola. Évről évre be szeretném bizonyítani, hogy egy ilyen kisiskola is felvértezi diákjait olyan tudással, amely utat nyithat számukra bármely életpálya felé. Teszem ezt azért, mert kisdíákként is e falak jelentették számomra a nagybetűs ISKOLÁT, beosztott pedagógusként és vezetőként pedig **felelősnek érzem magam közösségünk azon gyermekeiért is, akik nem tudnak, vagy nem áll szándékukban máshol tanulni, akiknek szülei megbíznak munkánkban és támogatják az intézményt nehézségeiben is. Főként Nekik köszönhető, hogy vagyunk, és kívánom, hogy együtt dolgozzunk gyermekeinkkel, gyermekeinkért a jövőben is.**”

A hivatalos részeken túl összegzést hallottunk a 2011/2012-es tanév legfontosabb eseményeiről. Az igazgatónő megjutalmazta az idei év legeredményesebb tanulóit, illetve köszönetként azok is kaptak egy kis ajándékot, aki bármilyen formában segítette az iskola munkáját. Megtudtuk, milyen sok versenyen vettek részt iskolánk diákjai, akik több helyütt szép eredményeket értek el. Hallhattuk a szavalóversenyen legsikeresebb kisdíákok verseit és az újonnan alakult iskolai énekkart is, Érdi Gabriella vezényletével.

A ballagó diákok búcsúzása és búcsúztatása mellett az igazgatónő az egész iskola nevében megköszönte Monostori Sándorné 38 éves tanítói munkáját, melyet a mi iskolánkban, a leányvári gyermekekért végzett. Ő az idén nyugdíjba megy.

A műsor végén megtekinthettük a gyerekek kézműves munkáiból rendezett szép kiállítást is. (A délelőtti folyamán készült fényképek megtalálhatók a www.facebook.com/leanyvar internetes oldalon.)

A tanévzáró ünnepélyről készített összeállításunkat a ballagó diákok búcsúbeszédével zárjuk:

Kedves tanáraink, diáktársaink, szüleink!

Nyolc évvel ezelőtt, amikor ijedt kis elsősként szüleinkkel eljöttünk a tanévnyitóra, nem gondoltuk, hogy ilyen gyorsan elrepülnek az évek.

Kezdetben a tanító nénink szava maga volt a törvény. Ez a hatás aztán az évek múlásával veszített erejéből, különösen mostanában, amikor kamaszok lettünk. Ezért kell külön is köszönetet mondanunk tanárainknak és szüleinknek: a türelmükért, megértésükért és értünk való fáradozásukért. Tudják,

hogy minden vállrándításunk, nyegle beszédünk idővel megváltozik, és a sok szép, okos dolog, amiről beszéltek nekünk, amire tanítottak bennünket, egyszer a tulajdonságunk közé fog tartozni.

Búcsúzunk diáktársainktól, elsősorban tőletek, hetedikesek, akik jövőre már a mi helyünkön sorakoztok. Elevenen él bennünk a tavalyi ballagás emléke. Milyen gyorsan elrepült ez az utolsó tanév! Most boldog izgalommal és fájó szívvel hagyjuk el ezt a kedves intézményt. Lépjetek a helyünkbe, legyetek jók, jobbak, mint mi voltunk! Öregbítésetek iskolánk jó hírnevét, és adjátok tovább mindazt, amit itt kaptatok! Jó tanulást és sok sikert kívánunk nektek a jövő évhez!

Most utoljára hallottuk iskolánk csengőjének hangját. Szeptemberben új iskolánkban, új csengőszó jelzi számunkra, hogy középiskolások lettünk. Ígérjük, mindent megteszünk azért, hogy megálljuk a helyünket, ezzel öregbítve szeretett iskolánk hírnevét és lehetőséget teremtve céljaink eléréséhez. Kívánjuk minden itt maradó diáktársunknak, hogy álmai valóra váljanak! Tanárainknak pedig jó egészséget kívánunk, hogy még sokáig folytathassák hivatásukat sok-sok gyerek örömeire.

Végül, de nem utolsó sorban búcsúznak kedves osztályfőnökiunktől, Gábor bácsitól. Hihetetlen nagy türelme van, ezt tapasztalhattuk. Tudjuk, hogy matek és fizika órákon nem nagyon figyeltünk, de tisztában vagyunk azzal, hogy sok okosságot osztott meg velünk. Köszönjük, hogy négy éven át segített, mikor szükségünk volt rá. Olyan sok-

szor elmondta az élet dolgait, és megígértük, hogy tanácsait megfogadjuk. Most búcsúznak Öntől, és boldogsággal tölt el minket, hogy négy évig "gyermekai" lehettünk!

A 8. osztály tanulói

38 év a Leányvári Általános Iskola tantestületében Beszélgetés Monostori Sándornéval

A tanév végéhez közeledve felkerestem az általános iskolában Monostori Sándorné Erzsi nénit, hogy ossza meg velem és ezáltal a falu lakóival gondolatait. Miért is különleges számára ez a tanév? Mert júniusban a ballagó diákokkal együtt ő is búcsúzik a leányvári iskolától: nyugdíjba készül.

Ahogy belépünk a felső tagozat – a „nagyiskola” – egyik termébe, ismét megálapítom, hogy minden egyes tanteremnek még mindig ugyanolyan jellegzetes illata van, mint amikor még én koptattam ott a pa-

dokat. Úgy látszik, vannak dolgok, melyek nem változnak...

- *Mióta dolgozik a leányvári iskolában?*
- 1974. augusztus 16-án vett fel Erdély Jenő bácsi, az akkori negyedikesek osztályfőnöke lettem. Ez az első és egyetlen munkahelyem. Azóta folyamatosan tanítok, csak 1977 és 1980 között hagytam ki három évet, amikor megszületett a második gyermekem.
- *A német és az ének-zene a fő tantárgyai...*
- Igen, éneket és németet tanítok 4. osztálytól. A német kezdő csoportosok tartoznak hozzám. Nagyon jó dolog a csoportbontás, hiszen nem mindenki tud a jobb képességűek tempójával haladni, így kevesebb volt a sikerélményük németből. Igaz viszont, hogy középiskolában már senki nem kérdezi tőlük, milyen csoportba jártak eddig: követelnek egy szintet, és kész. De örömmel tapasztalom, hogy a pilisvörösvári Schiller Gimnáziumban is végeznek szép eredménnyel olyan tanulók, akik egykor még a kezdő csoportba jártak.
- *Mesélne egy kicsit magáról?*
- Bajról, egy kis sváb községből származom, csak később kerültem Esztergomba, jelenleg is ott élek. Tanulmányaimat a pécsi Német Nemzetiségi Gimnáziumban kezdtem, majd a tatai Eötvös József

Gimnáziumban német szakon végeztem és az esztergomi tanítóképző főiskolán fejeztem be. Akkor még nem szakok voltak, hanem úgynevezett speciálkollégiumok. Én – mivel még német nem volt – az éneket választottam fő tárgyként, mert korábban zeneiskolába is jártam. Jenő bácsi rögtön rám is osztotta ezt a tantárgyat, amit nagyon szívesen tanítottam mindvégig.

- *Mi motiválta, hogy a tanítói pályát válassza?*
- A szülőházunkhoz nagyon közel volt a baji általános iskola. Már óvodás koromban annyira tetszett, ahogy a gyerekek iskolatáskával mentek az iskolába, ahol írtak, olvastak, számoltak, hogy időnként bekéredzkedtem annak az osztálynak az óráira, ahová az unokanővérem járt. Azt mondták a tanárok, hogy „egy leendő pedagógus ül a teremben”. De én akkoriban még gyerekorvos szerettem volna lenni. Az egyik gimnáziumi tanárom viszont lebeszélte erről, mondván, azokba a körökbe nagyon nehéz bekerülni, szerinte oda születni kell. Nálunk pedig nem volt orvos a családban. Igaz, előttem pedagógus sem...
- *Milyen volt a kezdet az 1970-es években?*
- Nagyon nehéz. Két tanterem volt a kiskolában. A mai napközis terem volt az úttörő szoba. Ez a néhány helyiség nem volt elegendő a sok tanuló számára, így délelőtti – délutáni váltásban dolgoztunk egy ideig. 28 – 32 fős osztályok jöttek össze csak Leányvárról. (Ma már járnak ide Piliscséről, Jászfaluról, Piliscsabáról, Keszthelyről is.) Szenes kályhák voltak a termekben, mi tanítók fűtöttünk, hogy a gyerekek ne fázzanak. Az egész Erzsébet utcán mindössze 3 lámpa volt, így mire a délutáni tanításnak vége lett, már olyan sötét volt, hogy bizony kerít-

téstől kerítésig kapaszkodva mentünk le a buszmegállóba.

1975-76 körül további tantermekkel bővült a kiskola, attól kezdve már csak délelőtt volt tanítás, mert elfértünk.

A tanítási időn kívül tartottunk őrsi gyűléseket, foglalkozásokat, úttörőtáborokat. Ezen kívül is sok programot szerveztünk (pl.: segítettünk az időseknek, takarítottuk a falut), melyekért a gyerekek és a szülők is hálásak voltak. Jenő bácsi igazgatóságának idején a tanévek egyik fontos eseménye volt a sportpályán megrendezett tornaünnepély, melyre minden osztály lelkesen készült. Tornagyakorlatokat mutattak be zenére labdával, karikával, szalaggal. A rendezvény legtöbbször a gyereknaphoz kapcsolódott, egybekötve az úttörő- és kisdobos-avatással. A közös programoknak köszönhetően jó kapcsolatot lehetett kialakítani nemcsak a gyerekekkel, hanem a szülőkkel is, és ez a jó kapcsolat a legtöbb szülővel még a mai napig is megvan.

Manapság ez egy kicsit nehezebb, és azt hiszem, ebbe a rohanó világ, illetve a megélhetési gondok is belejátszanak. 25 – 30 évvel ezelőtt még sok anyuka, nagyszülő otthon volt. Nem volt napközi, hiszen nem okozott gondot, hová megy haza a gyerek tanítás után. Ma már nemcsak a szülei, de még a nagyszülei is dolgoznak az általános iskolás korú gyerekeknek.

- *Mit jelentett az Ön számára pályakezdőként tanítónak lenni, és mit jelent most? Változott a kép?*
- Rengeteg minden változott. A régi rendszerben számtalan kemény követelmény és előírás volt, amelyet mindenki szigorúan betartott, folyamatosak voltak az ellenőrzések. Most sokkal nagyobb a pedagógusok szabadsága, melynek meg-

vannak a maga előnyei. Lehetőségük van tehetséggondozásra, differenciálásra, korrepetálásra, fejlesztésre stb.

- *Ki tud emelni olyan pozitív, esetleg negatív eseményt a Leányváron töltött évekből, amely meghatározó vagy különösen emlékezetes volt?*
- Szerencsésnek érzem magam, mert negatív élményt nem tudnék mondani, leszámítva a kezdeti nehéz körülményeket. Grosz János iskolaigazgató mellett igazgatóhelyettesként is dolgoztam, ez a beosztás azonban kevesebb kötelező órásszámmal járt. Hiányzott is nekem és a gyerekeknek is, hogy többet legyek velük.

Többször jönnek látogatóba középiskolásként egykori tanítványaim, ez nagyon jól esik. Beszélgetünk, és szoktam őket kérni, hogy a 8. osztályosoknak meséljenek, milyennek látják őket, diákszemmel a középiskolás életet.

A jelenlegi kollégáim közül is többeket tanítottam: Nagyné Engler Zsuzsát, Pappné Frank Erzsikét és Leányvári Gabikát is. A jelenlegi polgármesternek, Hanzelik Gábornak osztályfőnöke voltam.

Hát igen, 38 év alatt rengeteg gyerek kerül ki az ember keze alól, így tulajdonképpen az egész falu ismer. Nagy öröm, amikor integetve köszönnek egykori tanítványok az utca túloldaláról.

- *Ilyennek képzelte a tanítói pályát, mikor elhatározta, hogy pedagógus lesz?*
- Olyanná lett, amilyennek szerettem volna, mert az ember szívvel – lélekkel olyanná alakítja magát.
- *Mit érez most, hogy életének egy hosszú szakasza egy-két héten belül lezárul?*

- Szomorú, hogy vége... Nem is tudok róla meghatódottság nélkül beszélni. Volt időm rá felkészülni, de még mindig nem akarom elhinni, hogy ez lesz az utolsó tanévzáró ünnepségem aktív pedagógusként. 21 éves korom óta itt éltem a fél életem. Mind a gyerekekhez, mind a kollégákhoz jó viszony fűzött és nagyon jól éreztem itt magam. Ha ezzel a lehetőséggel most nem élek, legközelebb csak néhány év múlva tudnék nyugdíjba menni.
- *Erzsi néni még mindig igazán friss és energikus, biztosan vannak már tervei a jövőre nézve.*
- Van két unokám: egy- és kétévesek. A nagyobbik jövőre lesz óvodás, de az anyukája már idén visszamegy dolgozni. Addig én leszek a kisunokámmal. Ezen kívül a telken is mindig van tennivaló, tehát unatkozni biztosan nem fogok. Abba azonban egyelőre nem is akarok belegondolni, milyen érzés lesz, ha szeptemberben megszólal majd a tanév kezdetét jelző csengő, és én nem leszek ott...

Kedves Erzsi néni!

A Leányvári Újság szerkesztősege és minden egykori tanítványa nevében kívánok Önnek további jó egészséget és sok-sok örömteli évet családjá, unokái körében!

Misik Hajnalka

2012. június 4

Elsőáldozás a leányvári Szent Erzsébet plébániatemplomban

Örömteli, szép ünnepre gyűltek össze a hívek 2012. június 3-án községünk római katolikus templomában. A vasárnapi szentmise keretében nyolc 3. osztályos hittanos gyermek lett elsőáldozó.

A szentségek a Katolikus Egyház életének meghatározó eszközei. A 7 szentséget Jézus alapította és hagyta Egyházára. A szentségek Isten különleges, láthatatlan kegyelmi ajándékainak látható, akár kézzel érinthető jelei, formái. Az elsőáldozó az Oltáriszentséget, Krisztus Testét veszi magához a Szentostyában. A Jézussal való rendszeres találkozás segíti majd e gyermekeket hitükben és lelki fejlődésük útján.

A gyerekek a tanév folyamán a hittanórákon, valamint a szentmiséken való rendszeres részvételük során készültek fel életüknek erre a meghatározó eseményére, lelki élményére. S mivel Jézus ajándékait a tiszta szívűeknek ígérte, szombat délután első szentgyónásuk keretében, eddigi életük minden elkövetett bűnét letették az Isten színe elé, megkapva a feloldozásban bűneik bocsánatát.

Galonics Hanna, Galonics Lilla, Safár Márton, Schiszler Bence, Szászvári Szintia, Valek Nikoletta, Valovics Kira és Zink Luca egységes, hosszú, fehér ruhában lépett be a templomba. Az ünnepi szentmise elején a szülők áldásban részesítették gyermekeiket, akik miután magukhoz vették az Oltáriszentséget, hálás lelkülettel mondott imával köszönték meg szüleik sok-sok fáradozását.

A megható szertartást követően a gyerekek közös kis reggelin, szeretetlakomán vettek részt Feldhoffer Antal plébános atyával együtt, aki örömmel köszöntötte az egyházközség ifjú tagjait.

Legyünk büszkék rájuk, imádkozzunk értük, támogassuk Őket, hogy a Jézussal megkezdett útjukon kitartóan haladhassanak!

Cserna Mária

hitoktató

NEKÜNK A KIS CSALÁD IS FONTOS

BESZÉLGETÉS TÓTH ÁGNESSEL ÉS GUTTIN LÁSZLÓNÉVAL

A LENA Leányvári Nagycsaládosok Egyesületének elnökével, Tóth Ágnessel és az egyesület titkárával, Guttin Zsuzsával már régóta terveztük azt a beszélgetést, amelyre végül egy június eleji estén került sor.

- *Kedves Ági és Zsuzsa, gratulálok! Faluszerzte az a vélemény, hogy nagyon jól sikerült az idei Egészségnap! Ti hogy látjátok?*
- Köszönjük a gratulációt! Talán nem szerénytelenség azt mondani, hogy ha tízes skálán kellene értékelnünk ezt a tizedik, **jubileumi Egészségnapot**, akkor 10-es osztályzatot adnánk mi is. Hogy miért? Sok összetevője van ennek. Kezdjük az-
zal, ami nem rajtunk múlt: az időjárás nagyon kegyes volt hozzánk. Persze ez mit sem ért volna, ha nem sikerül idén talán az eddigieknél is vonzóbb programokat kínálnunk.
- *Vidám gyereknapi hangulat volt egész nap a sportpályán és környékén!*
- Ennek nagyon örülünk, de tudni kell, hogy a rendezvény alapvető célja nem a gyerekek szórakoztatása, hanem **az egészségvédelem és a betegségmegelőzés szolgálata**. Lehetőséget akarunk teremteni arra, hogy a leányváriak legalább egyszer egy évben, ingyen, utazás nélkül igénybe vehessenek különböző szűrővizsgálatokat. A dolgozók, az idősek, a kisgyermekesek között egyaránt sokan vannak, akik nehezen vagy egyáltalán nem jutnak el a szakorvosi rendelőbe. Értük, az ő egészségükért szervezzük ezt a napot. Az egész család eljöhet, s amíg a felnőtteket vizsgálják, addig a gyerekek sem unatkoznak.
- *Idén milyen újdonságokkal készültetek?*
- Újdonság volt **az íriszdiagnosztika és a csontsűrűség-mérés**. Új játéklehetőség volt a mászófal, a KRESZ-suli, a kosárfonás. A Manófalva ugyan nem új, de minden évben új ötletekkel és nagy lelkesedéssel szervezi meg Leányvári Gab-

- riella és Kardos Boglárka, valamint segítők. Külön köszönet jár nekik!
- Az előkészítő-szervező munkánkba is belépett egy fontos, új elem. **A nap költségeinek egy részét a LEADER-program keretében elnyert pályázati pénzből fogjuk fedezni.** Azért mondjuk jövő időben, mert bár a pályázatot már tavaly novemberben be kellett nyújtanunk, jó, ha nyár végére megkapjuk a pénzt. A támogatóinktól kapott összeg mellett ezért is kértünk még kölcsön az önkormányzattól. Nem titok, hogy a tavalyihoz képest kb. kétszer nagyobb, több mint 1 millió forint volt a kiadásunk, – így persze többet költhettünk például a játékok bérlésére, a színpadi programokra, ami szintén hozzájárult a sikerhez. **De a kulcsfontosságú szereplői ennek a napnak mégis mindig az önkéntesek: az orvosok, akik szabadidejükben szívesen jönnek el a hívásunkra, a játékprogramok szervezői, segítői, a sok-sok falubéli, akiknek az újság nyilvánossága előtt is szeretnénk most köszönetet mondani.** Sajnos nem tudjuk mindenkiné a nevét felsorolni, de hadd emeljünk ki két családot: Holyba Pál és Pédl Mihály családjaikkal együtt évek óta szinte „kötelességüknek” érzik, hogy segítsenek a munkánkban és kérés nélkül bekopogtatnak hozzánk anyagi támogatásukkal is. Nekik és minden önkéntesnek nagyon hálásak vagyunk, a magunk és a faluközösség nevében is. Zárásként még egy adat: az orvosok és önkéntesek ebédjének megfőzésére idén csaknem kevésnek bizonyult egy 100 adagos kondér!
 - *Kétségtelenül legjelentősebb programja a LENA-nak minden évben az Egészségnap, de azért sok más alkalommal is találkozhatunk veletek. Soroljuk fel ezeket, hátha valaki még nem tud róluk!*
 - Valóban, több más programunk is van, amely már hagyományosnak mondható. Ilyenek a húsvéti és karácsonyi műhelyek, a betlehemezés, amelyet a plébános úr és önkéntes anyukák segítségével, a Német Nemzetiségi Dalkör közreműködésével tartunk mindig a templomban.
 - *A tavaszi és őszi ruhabörze is hagyományos, idén a tavaszi mégis elmaradt.*
 - Sajnos nem gyűlt össze elég ruha ahhoz, hogy érdemes legyen megtartani. (Ezúton is szeretnénk elnézést kérni azoktól, akik nem értesültek erről időben, és hiába váraakoztak a Kultúrotthon előtt.) De a ruhagyűjtés nem állt le, továbbra is kérünk mindenkit, hogy a felesleges, jó állapotú ruhákat hozza az Ibi Fodrászatba. És találkozunk az őszi börzén!
 - *Mit terveztek még erre az évre?*
 - Ősszel szeretnénk tartani egy **bolhapiacot**, és nem bánnánk, ha ez is hagyománnyá válna. Mi biztosítanánk a helyet és az alkalmat – és bárki bármit hozhatna, árulhatna, csereberélhetne. Decemberben, az ünnepek előtt újfent ellátogatunk Nagykarácsonyba, mivel ismét felcseperedett egy generáció, akik szeretnék az igazi Télapóval találkozni.
 - *Javaslom, hogy ejtsünk pár szót általában a LENA Egyesület működéséről! Hány tagotok van? Ki lehet tag? Csak azok, akiknek három vagy több gyereke van?*
 - Szó sincs erről! Mi szeretjük a kis családokat is, hiszen abból lesznek – remélhetőleg – a nagyok! Bárki, aki egyetért céljainkkal, elfogadja az alapszabályunkat, az tag lehet. Akár egy egyedülálló is. Örömmel vesszük bárkitől a pártoló támogatást. Jelenleg mintegy 60 aktív család tagja az egyesületnek (hivatalosan 104 tagcsaládunk van), ők túlnyomó többségében leányváriak, de vannak tagjaink más környékbeli településekről is.

Családonként évente 4000 forint a tagdíj, ebből 1200 forintot továbbítanunk kell a Nagycsaládosok Országos Egyesületéhez (NOE), a többivel mi gazdálkodunk. Közhasznú szervezetként fogadni tudjuk és kérjük is az 1%-os adófelajánlásokat is. Az ezekből befolyt összeg teszi ki bevételeinknek kb. 70-80%-át. Bátorítunk mindenkit: tájékozódjon a www.leana.hu honlapon rólunk, és ha úgy érzi, köztünk a helye, mi szívesen látjuk!

- *Beszélgetésünk előtt én is megnéztem a honlapot, és látom, hogy az alakulás, azaz 2003 óta az összes éves közhasznúsági jelentés megtalálható ott, vagyis pontosan lehet tudni, hogy honnan, milyen támogatást kaptatok és azt mire fordítottátok.*
- Természetesen fontosnak tartjuk a **nyilvános elszámolást**. 2012. január 1-től az új szabályzás szerint kettős könyvelést kell folytatni a mi egyesületünknek is. Ez kicsit megnehezíti az életünket, többelteköltséggel is fog járni, de kénytelenek vagyunk tudomásul venni.
- *A családok életét is nehezíti számos probléma, sokan küzdenek betegséggel,*

megélhetési gondokkal. Hogy tudtok segíteni nekik?

- Nyitott szemmel járunk a faluban, igyekszünk észrevenni, ha segíteni kell. Hivatalosabb módja a segítségnek az, hogy a NOE-n keresztül évente kétszer **adományt kapunk a Magyar Élelmiszerbanktól**. Ezt az önkormányzat megbízásából mi osztjuk szét a leányvári rászorulóknak - nem csak az egyesület tagjainak! Ugyancsak az Élelmiszerbank teszi lehetővé, hogy évente kétszer adományt gyűjthessünk valamelyik nagyáruház előterében, az itt összegyűjtött élelmiszert is jótékony célra használjuk fel. Tudjuk, hogy sokszorta nagyobb segítség is elkélne, de hát a forrásaink végesek.
- *... az önkéntességben rejlő lehetőségek viszont – nekem úgy tűnik – végtelenek! Bízunk benne, hogy ezt egyre többen ismerik fel! Egyesületi munkátokhoz sok sikert kívánva köszönöm a beszélgetést!*

A beszélgetést lejegyezte

2012. június 6-án

Sándori Klára

(Az Egészségnapon készült fényképek megtekinthetők a www.facebook.com/leanyvarinternetesoldalon.)

LEADER = francia betűszó: Liaison Entre Actions pour le Developpement de l'Economie Rurale, jelentése: **Közösségi kezdeményezés a vidéki gazdaság fejlesztéséért**. Az Európai Közösség által 1991-ben elindított közösségi kezdeményezés **gazdasági, társadalmi és környezeti problémák helyi megoldásával segíti elő a fenntartható fejlődést** Európa vidéki területein. Az akkori tizenöt uniós tagállam célja az elszegényedő és elöregedő vidéki térségek további leszakadásának megállítása volt.

A Magyar Élelmiszerbank Egyesület egy non-profit szervezet, melynek célja, hogy kapcsolatot teremtsen az országunkban felhalmozódó élelmiszerfeleslegek és az arra rászorulóknak között, ezzel elősegítve a szegénység és az éhezés csökkenését. További információ található a www.elelmiszerbank.hu weboldalon.

AZOK A 60-AS ÉVEK EGY KÖNYVTÁROS SZEMÉVEL

A Leányvári Újság májusi számában Sándori Klára szerkesztőtársam beszélgetett Pócsföldi Gábornéval, községünk művelődésszervezőjével. A szakmáját szerető Éva Asszony a könyvtári munkájáról is beszélt, és indokolta a helyi könyvtár szerepének fontosságát.

1964-től 1973-ig szülőfalum könyvtárosaként végeztem munkámat. A szombathelyi tanárképző főiskolán végzett könyvtárosok első fecskéi közé tartoztam. A könyvtárban keretében tanultak alapján jutottam el a szülőfalumról megírt helytörténeti könyvecske első kiadványához.

A „könyvtárközi kölcsönzés” révén küldte meg az Országos Széchenyi Könyvtár az Adalékok Tát község történetéhez c. helytörténeti kiadványt, amelyet az iskolaszéki elnök, a község plébánosa írt. E könyvecske-nak szerepe volt helytörténeti érdeklődésem erősödésében. Akkoriban egy 6 példányos nyomtatványon igényelhettem a helyi könyvtár e kiadványt. Ez azt jelentette, hogy az ország és szükség esetén a világ más könyvtáraiban addig köröztették a keresett könyvet, míg nyomára nem akadtak. A megtalált könyvet a kérő könyvtár részére kölcsönözték, aki azt az olvasójának tovább kölcsönözte, majd a kölcsönzési idő lejártakor visszaküldte az anyakönyvtár részére. E lehetőség révén az ország bármely kis könyvtára számára is elérhetőkké válnak a nem védett könyvészeti ritkaságok kötetei.

Leányvár történetével több írásomban foglalkoztam, és könyvtári bravúrával a könyvtárosunk, Éva is segítségemre volt. Közreműködésével jutottam el a szegedi megyei könyvtárba, ahonnan egy lelkes Dugonics-kutató órák múltán már interneten küldte írónk 216 éve írt, sajátkezű feljegyzését községünkről. (A Leányvári Újság 2010/12. számában.)

Az egykori komáromi levéltár igazgató Dr. Alapy Gyula a Bűbájosok és boszorká-

nyok Komárom Vármegyében c. könyvének teljes szövegét a tatabányai megyei könyvtár interneten küldte meg a leányvári könyvtár címére. Sem e gyűjteményben feldolgozott történeteknek, sem Lovik Károly A leányvári boszorkány c. klasszikus, vidám regényének nincs helytörténeti vonatkozása. Boszorkányok nem voltak Leányváron, de tánccsoportjaink lányai a szép helyi népviseletükben mindig bűbájosak.

Ami egykor hetekbe, hónapokba tellett, az ma annyi időbe sem telik, mint amennyi idő kell egy kávé megfőzéséhez és felszolgálásához. Könyvtárosunk, Éva szakmai és technikai ismeretei is igazolták számomra, hogy az elektronikus technika az információk körét és elérhetőségét szinte percre készen elérhetővé teszi mindnyájunk számára. Miközben használójává és csodálójává váltam az elektronikus könyvtárnak (MEK), amely lehetővé teszi, hogy az internet által bármikor „belelapozhatok” egy-egy érdekes kötetbe, máig is könyvpárti vagyok. Belelapozni egy-egy könyv oldalaira egy sajátos miliőt, hangulatot teremtettem. Egy prózai hasonlattal élve számomra a különbség valami olyan, mint amikor ugyanazt az ételt az ember egy önkihasználó étteremben vagy egy elegánsan terített ünnepi asztalnál fogyasztja el. Ide kívánczik egy szép gondolat egy szakdolgozattal: *A könyv az egyik nemzedék végrendelete a másik nemzedék számára. A halott ősök tanácsa az utódoknak, akik most kezdik az életet. Parancs, amelyet a leváltott őr ad a helyébe lépőknek.*

A visszatekintést régi könyvtári dokumentumgyűjteményem áttekintése tette teljessé. Kezembe került egy 1950. évi kérelem, amelyet azért idézek, mert soraiból visszaköszönnek egy kritikus időszak hétköznapi részletei. A levelet a tatabányai Körszabó Népnyilvános Könyvtár vezetője írta a belkereskedelmi miniszternek:

A Komárom megyei Népművelési Központ és a tatai Körzeti Népkönyvtár május 22-től 6 napos népkönyvtárvezetői tanfolyamot rendez 40 személy részvételével Tatán. A tanfolyamot a Népművelési Miniszter engedélyezte. Kérem a tanfolyam húselátásának biztosítására egy sertésvágási engedély kiutalását. Tata, 1950. május 12. Elvtársi üdvözléssel: Horváth Géza.

A tanfolyam költségvetése: 1. Élelmezésre fejenként, napi 6,- Ft, 40 személyre, 6 napra 1440,-Ft / 2. Utiköltség, szállásdíj, villanyhasználat 1060,-Ft / 3. Szakácsnő és takarítónő munkájáért 6 napra 100,-Ft / 4. Fuvarozási költség (szén, fa, ágy, szalmazsákszállítás) 60,- Ft / 5. öt mázsa szén, 50 kg fa a főzéshez (á. 28,- Ft, 23,- Ft) 130,- Ft / 6. Előadói díjazásra (5 előadás á. 10,- Ft) 50,- Ft / 7. Kultúrrendezvényre, adminisztrációs kiadásra 140,-Ft / 8. 4 mázsa szalma (30 db szalmazsák megtöltésére á. 20,-Ft 80,- Ft / 9. Napszámos munkára 2 napszám 40,-Ft / 10. Írószerre a hallgatónak fejenként 2,-Ft 80,- Ft / Összesen 3180,- Ft.

A napirend 6 órától este ½ 11-ig sorolja: ébresztő, reggeli, előadás, hozzászólás, ebéd, szabadfoglalkozás, szeminárium, daltanulás, könyvismertetés, olvasás, vacsora, kulturális foglalkozás, mozilátogatás, takarodó.

A világháború utáni élelmiszerhiányról, a jegyrendszerről és a kötelező beszolgáltatásról bizonyára sok kortársamnak vannak átélt történetei. Szinte közhelyszerű volt, hogy a termelészövetkezetek zárszámadási közgyűléseire készült borjúpörköltözés szükséges borjúhús „kényszervágásból” származott. Hivatalos állatorvosi igazolással bizonyították, hogy a borjúnak „eltörött a lába”. A borjúvágási tilalmat e gyakorlattal kerülték meg.

A tanfolyam napirendje adalék az intenzív „tudatformáláshoz”. Az „Olvasó népért” mozgalom is központi vezénylés szerint szerveződött. Ma szinte el sem képzelhető, hogy minden könyvkölcsönzési napról a kikölcsönzött könyvek könyvkártyái alapján részletes statisztikák vezetése volt kötelező. Egy-egy csoportképző szempontra emlékszem. A

magyar szépirodalmon belül volt régi magyar és mai magyar irodalom. A külföldi írók könyvei is e kettős felosztás szerint oszlottak meg. Az ún. ismeretterjesztő irodalom, a társadalom- és természettudományos könyvek csoportjaiba sorolták a kikölcsönzött könyveket. Kiemelt kategóriába tartoztak a marxizmus-leninizmus klasszikusainak munkái. Ezeket a statisztikákat községi, járási, megyei és országos szinten összesítették és elemezték, majd a teoretikusok valószínűleg kimutatták a tudati fejlődés országos trendjét.

A könyvtárat látogató fiatalok nemigen barátkoztak a dogmatikus gyakorlattal, és kialakították a korszak divatos művelődési formájaként az ifjúsági klubok pezsgő, formabontó és sokoldalú önművelődési kereteit. A Táti Ifjúsági Klub munkája országos hírű volt. A legjobb teljesítményeket Aranykoszorús cím odaítélésével értékelték, amelynek pénzjutalmából a könyvtárban először élvezték a fiatalok a sztereó technikával készült könnyű- és komolyzenei hangfelvételeket. Egyetemi hallgatók és asztalos ipari tanulók elkészítették a klub saját és kezdetleges fényorgonáját. A kétszeres aranykoszorús klub rendezvényeire leányvári fiatalok is ellátogattak. Szehr Margit, Molnár Mihály és testvére, Molnár Erika nevére emlékszem.

Belelapozva a negyedévenként megjelenő, noteszszerű programfüzetekbe látom, hogy 1968. április 11-én, József Attilánk születésének 63. évfordulóján Költészet Napi vendégünk volt Papp József leányvári költőnk, aki napjainkban Sárándi Józsefként publikál. *Ez alkalomból Papp József mutatja be a klub tagjainak mai irodalmunk reprezentánsait. Hallunk majd saját verseiből, ismerteti barátainak megjelent költeményeit* – olvashatjuk az ünnepre szóló meghívón. A késő estébe nyúló, jó hangulatú irodalmi estről indultak haza tanulók, munkás és értelmiségi fiatalok.

A klubszerű művelődés kerete volt a józsefattilás intelmeknek: *Jó szóval oktasd, játszani is engedd szép, komoly fiadat!* - írja szép soraiban. Sok lelkes fiatal érezte jól ma-

gát a közösségben. Barátságok alakultak, többen a klubban ismerkedtek meg életük párjával.

A Komárom megyei Könyvtáros c. szakmai folyóirat közölte *A táti klubtagok agyalmánya sokadszából, avagy nincs mese* című meséjét. 1968. június 17-én, a vakáció kezdetén tartott klubesten e mesével köszöntötték a klub tagjai a végzett diáktársaikat. A mesemondó Hersényi László, a klub egyik alapító tagja volt.

A közelmúlt év végi iskolai vizsgáinak izgalmai után, a nyári vidámságok előtt ajánlom olvasóinknak a nyelvzetében ma is élvezetes mesét:

Hol volt, hol nem volt, még a Descartesféle polárkoordináta rendszeren is túl, élt egy öreg háromszög. Ennek az öreg háromszögnek volt három szöge. Két vékonydongájú: Alfonsó és Bétamás, + még egy derékszög, Gammatyi.

Történt egyszer egy egységsugarú napon, hogy az öreg háromszög magához hívatta szögeit és így szólt hozzájuk: Édes szögeim! Én már öreg vagyok, érzem, hogy rövidesen áttanszformálódok a túlvilági térnegyedbe, menjetek, próbáljatok szerencsét a nagy trigonometriában. Azzal adott nekik egy-egy hamubasült logaritmust és útnak engedte őket. A szögek mentek, mentek, mendegéltek, míg egy hármasszög útjához nem értek. Ott aztán letelepedtek egy terebélyes törtjegy árnyékában és egykedvűen interpoláltak. Mikor kipihenték magukat, mindegyikük egy-egy egyenesen tovább indult. Gammatyi hamarosan elérkezett egy kacsalábon forgó, emeletes törthöz. Leült egy mértani helyre enni. Alig evett néhány falatot, mikor megjelent előtte a gonosz Cosinus, és kért a hamubasült logaritmusból. Mérgében, mivel Gammatyi nem adott neki, $Y - na$ rendezte magát, elővettek mindketten egy $- / -$ előjelet, és vívni kezdtek. Mikor a gonosz Cosinus látta, hogy nem bír Matyival, egyenlővé tette magát 0-val és köd előtte, köd utána – eltűnt. Ekkor Matyi egy ugrással a kacsalábon forgó tört számlálójában termett. Megcsodálta a csillogó négyze-

teket, csodás ismeretleneket, aztán egy újabb ugrással a tört nevezőjébe ugrott, s itt is mindent végignézett. Amerre elnézett, csodálatos sinus-görbék kunkorodtak és ragyogó brokát függönyök kísérték útját. Még a zárójel mögé is bepillantott. Hát – Uram fia! Mit lát ott? Az öreg Tangens volt ott megkötözve! Mikor meglátta Gammatyit, így szólt hozzá: Látod édes fiam, milyen szerencsétlen vagyok? A gonosz Cosinus elfoglalta országomat, engem megkötözött és bedugott egy gyökjel alá. - Alig, hogy ezt elmondta, megjelent őrzője, a + előjelű Secans. Gammatyi sem volt rest: utánalopakodott, kihúzta a mértani középárányost és lesújtott vele. A Secans gonosz lelke rögtön átszállt a túlvilágra. Gammatyi megkötözte kezét-lábát, gyököt vont belőle, a + előjelből keresztet készített neki, s testét elásta egy gyökjel alá, fejét odavetette az implíciteknek, marakodjanak rajta. Azért, mert megmentettél – szölt az öreg Tangens –, neked adom fele királyságomat és 3 vonalamat! Amáliát, Beátát és Ceciliát. – Sok lesz nekem három vonal – mondta Gammatyi – hamar közömbösítenének. Inkább idehívom bátyáimat. Azzal belefűjt bűvös Pijébe, s bátyjai, Alfonzó és Bétamás rögtön megjelentek. Alfonzó aránylott Amáliához, Bétamás Beátához, Gammatyi Ceciliához.

7 nap, 7 éjjel folytak a vidám műveletek. Még a kutyák is gyököt vontak. Az ifjú egyenletek közös nevezőre hozták egymást, boldogan aránylottak egymáshoz, s rövidesen létrehozták a legkisebb közös többszöröst, s máig is keresik a legnagyobb közös osztót.

E nosztalgiába hajló emlékeimmel búcsúzom a nyári vakáció kezdetén kedves olvasóinktól. Kívánom, hogy legyen kellemes, eseményekben bővelkedő szép nyaruk. Teljen örömük a verőfényes, szép nyári napokban, élvezzék a nyári fürdözések és kirándulások örömeit.

Leányvár, 2012. június 17.

Dr. Szakmár János

Gyererek figyelem!!!

**KEDVET ÉRZEL A NÉPTÁNCHOZ, DE EDDIG MÉG TÚL FIATAL VOLTÁL? MOST ITT A
LEHETŐSÉG, HOGY TE IS CSAPATUNK TAGJA LEGYÉL!**

A Leányvári Német Nemzetiségi Közhasznú Egyesület szeptembertől induló **előkészítő csoportjába** várja mindazon **6 – 8 éves fiúk és lányok** jelentkezését, akik az iskolán kívül, szabadidejükben is szívesen táncolnának, és szeretnék elsajátítani a német nemzetiségi néptánc alapjait.

Jelentkezni és érdeklődni **Kreis Andrea tanítónőnél** lehet a nyár folyamán személyesen vagy az andrea.kreis@freemail.hu e-mail címen!

Csatlakozz hozzánk, ígérjük, nem fogod megbánni!

EGYHETES NYÁRI PROGRAM A LEÁNYVÁRI MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

2012. AUGUSZTUS 6 – 10.

HÉTFŐ: augusztus 6.

Kirándulás az esztergom-kertvárosi STRÁZSA-hegyi kilátótoronyhoz, amely a Duna-Ipoly-völgyi Nemzeti Park házánál található. Majd kirándulás a környéken hegyen-völgyön át.

KEDD: augusztus 7.

Kirándulás Esztergomban az Erzsébet-parkon keresztül a Nagy-Duna-part mentén, és kagylók, kavicsok gyűjtése.

SZERDA: augusztus 8.

Délután 10 – 16 óráig kézműves foglalkozáson só-liszt gyurma készítése, indián-fonás, karkötő, dísz, krepp papírvirág dísz, papírforgó készítése.

CSÜTÖRTÖK: augusztus 9.

Kirándulás Pilisszentivánra és ismerkedés a Cserkészekkel. Együtt kirándulás a Borbás-gerincre (Vízhangoló), ahol számháború, négylevelű lóhere-gyűjtés és szalonnasütés vár.

PÉNTEK: augusztus 10.

Délután kirándulás a „Kálvária-dombra”.

Kora délután elmegyünk a Dorogi Rendőrkapitányságra és megismerkedünk egy kicsit az ott dolgozók munkájával.

Jelentkezni személyesen a Művelődési Házban Pócsföldi Gáborné Évinél július 16-ig (hétfő) 17 óráig lehet.

Egy-egy napi programra is lehet jelentkezni!

Bővebb információt a helyi képűjságból kaphat, illetve telefonon, a 06 30 / 6625773 -as számon kérhet !

Asztalitenisz

Az utolsó két forduló meccseit is lejátszottuk, így véget ért az idény a megyei pingpongosok számára. Az „A” ligát nagy fölénnyel, veretlenül Tata csapata nyerte meg, így jövőre ők indulhatnak eggyel magasabb osztályban. A „B” ligában Vértesszőlős első csapata sem talált legyőzőre, így kiérdemelték, hogy az „A” ligában mérethessék meg magukat a következő idényben.

Csapataink a szezon második felében az egyre javuló játék mellett már eredményesebbek is voltak. Több szép győzelem és pontszerzés is összejött hazai környezetben. Joggal reménykedhetünk abban, hogy jövőre még sikeresebbek leszünk, és előrébb kerülünk az év végi tabellán.

A liga:

9. forduló: Ezen a héten mindkét csapatunk szabadnapos volt, így nem játszottunk mérkőzéseket.

10. forduló:

Leányvár 1 **9:9** Máriahalom KSK

Végig fej-fej mellett haladtunk, egyik csapat se tudott elszakadni a másiktól. A vendégek hasonló játékerőt képviseltek, mint mi, és végül igazságos döntetlen született. A mérkőzés után derült ki, hogy Máriahalom csapatát kizárták a bajnokságból, mert több mérkőzésen nem jelent meg, így az ellenük elért eredményeinket törölték.

Győzelmek: Szikora K. – Jókai Cs. páros, Szikora B. 4, Szikora M. 2, Szikora K. 1, Jókai Cs. 1

11. forduló:

Leányvár 1 **12:6** Dorog SE

Az utolsó fordulóban nagy meglepetést sikerült elérnünk, a jóval esélyesebbnek hitt

vendégekkel szemben. Teljesen megérdemelten tartottuk itthon a két pontot, hiszen végig sokkal jobban és motiváltabban játszottunk. Szép befejezése volt az idénynek.

Győzelmek: Szikora B. – Szikora M. páros, Szikora B. 4, Szikora M. 4, Jókai Cs. 2, Szikora K. 1.

B liga:

10. forduló: Leányvár 2 **6:12** Tardos

Igazi rangadót játszott a két csapat. Sok szoros meccset játszottunk, amiből a végén a vendégek jöttek ki jobban. Ebben több volt, mi is nyerhettünk volna, ha nem veszítünk el négy 3:2-es meccset.

Győzelmek: Rácz A. – Márton T. páros, Márton T. 3, Rácz A. 1, Urbanics B. 1

11. forduló:

Leányvár 2 **3-15** Vértesszőlős 1

Remekül helyállt a csapat a bajnoki élvonalval szemben. A három nyert meccs igen komoly eredmény, és szép lezárása az idénynek.

Győzelmek: Márton T. 2, Putz Á. 1

Az utánpótláskorú fiataljaink is két megyei versenyen vettek részt. Szomódon 53 versenyző indult, Dósa Vanda harmadik helyezést ért el, és a többiek is szép győzelmeiket, értékes tapasztalatokat szereztek. Az Annavölgyön rendezett Pünkösdi Kupán pedig Szikora Ágoston serdülő kategóriában aranyérmet szerzett.

Gratulálunk az elért eredményekhez!

Leányvár SE

A leányvári judosok sikere Svájcban

A leányvári judosok nemzetközi versenyen vettek részt Svájcban a Baar városi sportszarnokban rendezett viadalon. A kiváló versenyt a JS Fuji-San Baar vezetője, Gombár László rendezte, melyen 6 ország 42 csapata vett részt. A mezőnyből kiemelkedett a két magyar csapat: az UTE és Leányvár.

Egyéni eredmények:

1. helyezettek: Rábai Attila, Sziklai Albert, Rábai Boglárka, Makovics Roxána, Hamran Marcell, Veres Kinga (két súlycsoportban is), Kótai Barnabás, Tandi Zsanett, Tandi Alexa, Varga Benjamin.

2. helyezettek: Nagy Antónia, Garzó Áron

3. helyezettek: Faragó Norbert, Kreis Ádám, Garzó Rebeka, Vajda Péter, Andó Fruzsina, Farkas Szilvia, Veres Attila

4. helyezett: Szépe Zsolt

5. helyezettek: Ipacs Tamás, Urbán Richárd, Romanek Péter, Földesi Dávid.

A versenyen Oláh Szilárd, Dr. Varga Márk, Rábai László, Bíró Szabolcs, Vadas Dániel és Tasi Zoltán bírók működtek közre.

Csapatverseny eredménye:

UTE (H)	110 pont
Leányvár (H)	96 pont
JS Fuji Baar (CH)	42 pont
JC Ebikon (CH)	34 pont
Club Brugg (CH)	28 pont
Regensdorf (CH)	24 pont
Union Hartkirchen (A)	22 pont
Univesitas Pitesti (RO)	22 pont

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Kovács Ernő, Pócsföldi Gábor, Sziklai Béla, Vincze Ferenc és Pfluger Antal.

Tisztelettel: Pfluger Antal

SE elnök

Hirdetmény

Hirdetmény

2012. június 16-ától a Budapest – Esztergom vasútvonal felújítása miatt **Pilisvörösvár – Esztergom**, valamint **Esztergom – Nyergesújfalu** között a vonatok helyett vonatpótló autóbuszokkal lehet utazni.

Az autóbuszok négy viszonylaton közlekednek, a megállóhelyek a vasútállomások mellett vagy azok közelében találhatóak:

Járat	Viszonylat
E	Pilisvörösvár – Pázmáneum – Piliscsaba – Pilisjászfalu – Piliscsév – Leányvár – Dorog – Esztergom-Kertváros – Esztergom és vissza
S	Pilisvörösvár – Szabadságliget és vissza
K	Pilisvörösvár – Pázmáneum – Klotildiget – Piliscsaba és vissza
N	Esztergom – Esztergom-Kertváros – Tokod – Tát – Nyergesújfalu és vissza

A felszállás helye a vonatpótló autóbuszra:

a Leányvár vasútállomásnál található Volán-megállóhely

A vonatpótló autóbuszokon a vasúti díjszabás érvényes. A menetjegy a vonatpótló autóbuszon vagy átszállás után a vonaton a jegyvizsgálónál vásárolható meg.

A vasúti bérletekkel Esztergom autóbusz állomás – Pilisvörösvár között a Volánbusz Zrt. 800. számú járatain is lehet utazni (a vasúti menetjegyek ezeken a járatokon nem érvényesek).

A vonatpótló autóbuszon kerékpár nem szállítható. A kerekesszékes utasok a MÁVDIREKT telefonszámán jelezhetik előzetesen utazási szándékukat.

Az utazással kapcsolatban további információk

- a MÁVDIREKT 06 40 49 49 49-es helyi tarifával hívható telefonszámán és
- a www.mav-start.hu oldalon

érhetők el.

MÁV-START Zrt.

01-005-12 - Leányvár

KÖZHASZNÚ HIRDETÉS

Pszichiátriai szerek viselkedési problémákra?

Ha gyermeke "tanulási probléma" vagy "viselkedési rendellenesség" miatt pszichiátriai szereket szed, és úgy érzi, hogy a gyermek állapota semmit sem változott vagy rosszabbodott emiatt, keresse az

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítványt!

Az alapítványtól ingyenes tájékoztató kiadvány is kérhető a hiperaktivitás témájában.

Cím: 1461 Budapest, Pf.: 182. Telefon: 06 (1) 342-63-55

e-mail: info@cchr.hu Weboldal: www.emberijogok.hu

Minden információt bizalmasan kezelünk!

Szerkesztőségi hírek

- Felhívták szerkesztőségünk figyelmét, hogy tájékoztassuk a falu lakóit, miszerint a Leányvári Önkormányzat neve tévesen szerepel Sárándi József *Fabátka* c. kiadványának támogatói között. Az önkormányzat a kötet megjelenetéséhez semmiféle anyagi támogatást nem nyújtott!
- Itt a nyár, a jó idő, újságunk is nyári szünetet tart! **Legközelebbi számunk szeptember elején jelenik meg.** Addig is kérjük, hogy látogassák az interneten a www.leanyvar.hu és <http://www.facebook.com/leanyvar> oldalakat, illetve kísérjék figyelemmel a folyamatosan frissülő *Leányvári Képiújságot!*
- A nyári szünetben is szívesen fogadunk bárkitől anyagot a szeptemberi számba, melyet a leanyvariujsg@freemail.hu e-mail címre küldhetnek! Ha fényképet is szeretnének mellékelni, azt kérjük, ne Word dokumentumba illesztve, hanem külön csatolmányként, minél nagyobb felbontásban küldjék el! Köszönjük!

Minden kedves Olvasónknak kellemes nyarat, jó pihenést kívánunk!

A szerkesztőség

Helyreigazítás

Újságunk legutóbbi számában az Erzsébet utcai házak régi és mai lakóit sorolja. *Az egykori Moller asztalosmester házána*
mai tulajdonosa Pálincás József és felesége. Az újságban tévesen a Pintér család neve szerepel. Elnézést kérek a Pálincás családtól a téves közlésért.

A ház történetéhez tartozik, hogy a jó hírű asztalos mesternek az épület egyik hátsó traktusában volt a műhelye, az utcafronton pedig a bemutató terem, ahol a temetkezési kellékekből válogathattak a megrendelők. Pálincás József és Felesége a ház pedáns gazdája, és szorgalmasan művelt kertjük igazolja, hogy mindketten szeretik és értik a konyhakerti gazdálkodást.

Anyakönyvi hírek

Születésnapjukat ünneplik:

Koller Erika és Ollé József fia,
Dávid Bálint (2012.04.26.)

Madar Veronika és Patkó Gyula fia,
Gyula Gergely (2012.05.06.)

Molnár Brigitta és Nagy Márton fia,
Márton (2012.06.01.)

Elhunyt:

Orgoványi Istvánné (2012.05.14.)
Ecker Imre (2012.05.25.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk **április, június**
hónapban született polgártársainknak!

Laczkó György (60)
Korom Mihályné (70)
Grosz Henrikné (70)
Pléli János (70)
Székely Olivér (80)
Gerstner Károlyné (85)

Elnézést kérünk mindazoktól, akik – technikai okokból – kimaradtak előző lapszámunk anyakönyvi híreiből!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik minden hónapban – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsév – Leányvár Körmegye Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 260 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Szerkesztő: Dr. Szakmár János, Sándori Klára – Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelík István – www.miev.hu

Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874

2012. június
